

EDUCAȚIA OUTDOOR – O ALTĂ MODALITATE DE PARCURGERE A CURRICULUMULUI PREȘCOLAR

Prof. înv. Preșc. Mogoș Ionica

Grădinița „Codruța” Galați

Ce este Educația Outdoor? – În sens larg am putea spune că Educația Outdoor reprezintă procesul educațional, indiferent de subiectul predat/învațat, care are loc într-un cadru natural.

Sensul restrâns și mult mai corect specifică faptul că Educația Outdoor reprezintă suma acțiunilor întreprinse de personalul calificat (traineri, formatori, profesori, instructori), într-un mediu natural/sălbatic, folosind metode experiențiale, pentru a produce schimbări la nivelul abilităților fizice, intra și interpersonale și al comportamentului față de mediu, în rândul participanților.

Activitățile de tip outdoor nu sunt activități de educație formală ce au loc în afara sălii de clasă, ci activități de educație nonformală, menite să familiarizeze copiii cu natura și să le formeze deprinderi și priceperi de cunoaștere prin experiență, bazându-se desigur pe cunoștințele dobândite în activitățile de educație formală.

Atât educația non-formală cât și educația outdoor pot fi integrate cu succes în educația formală cu scopul de a maximiza efectele procesului de învățare, tendința actuală este aceea de amplificare a celor două forme, mai ales pentru faptul că încorporate, ele conduc la un sistem educativ mult mai valoros din punct de vedere al calității, produc avantaje pe termen lung, permit acoperirea unei game largi de discipline și cel mai important, actul educațional se axează în aceeași măsură și celor care o implementează (în speță profesorilor) și celor care fac obiectul învățării (în speță elevii).

Copilul se bucură atunci când găsește mici comori, ascultă extaziat și în plină relaxare toate zgomotele și sunetele pe care le oferă natura. Privește fascinat diversele culori oriunde cade ochiul micuțului observator, se lasă cuprins de parfumul și esențele pe care le emană natura.

Copilul privește, observă, ascultă și gustă simplitatea și frumusețea naturii, își imaginează diverse lucruri, înmagazinează înăuntrul său totul, simte, înregistrează inconștient și păstrează prețios tot ceea ce a văzut, elaborează și reelaborează. Caracteristic copilului este chiar curiozitatea de a cunoaște și nevoia de a experimenta.

Demersul didactic poate deci exploata această exigență spontană pentru a îmbogăți potențialul prezent și a introduce elemente majore de cunoaștere prin intermediul unei abordări de tip senzorial și creativ.

În călătoria noastră de descoperire a Pământului, copilul va descoperi proprietatea acestui element prin experiența directă, observarea, culegerea și exploatarea directă. Pentru copilul preșcolar ”pământul este un element magic” - îl poate săpa, păși, transporta, amesteca...și reprezintă o oportunitate cu adevărat specială pentru a se plimba în jurul nenumăratelor experiențe care pleacă de la propriul corp, apoi ajungând să intereseze tot ceea ce îl înconjoară.

Demersul didactic ce a fost aplicat nu este expresia transmiterii de cunoștințe specifice, ci o primă descoperire a lumii naturale prin contactul direct cu lucrurile, obiectele, ambientul. Prin intermediul acestor experiențe, copiii învață treptat să observe, să descrie, să pună în corespondență.

Am utilizat curtea și ambientul care înconjoară Grădinița ”Codruța”, ca un adevărat și propriu laborator în aer liber. În experiența lor cotidiană copiii observă o imensă cantitate de fenomene: pentru unele dintre acestea, știu să dea o explicație, pentru altele, nu. Ei înșiși au o exigență fundamentală: de a înțelege lumea care-i înconjoară. Observarea poate începe așadar de la ambientul extern al clasei, care nu poate fi considerat doar o zonă de joc și zbenguială, ci constituie un loc favorabil educației și deosebit de stimulat. Curtea grădiniței poate fi deci locul unde copilul, prin observarea și activitatea concretă, poate efectua primele experiențe de botanică și biologie vegetală. Îngrijirea curții, amenajarea ei, desfășurate de propria sa persoană, au ca finalitate generală aceea de a promova în fiecare sensibilitatea și atenția față de mediul natural și, în același timp de a stimula în rândul preșcolarilor problematizarea, formularea de ipoteze, găsirea de soluții, dezvoltarea simțului critic și a capacității de evaluare.

Ca educatoare am îmbrăcat doar rolul de regizor, ajutând copiii să conducă în mod corect și creativ înclinațiile, curiozitățile lor, căutând satisfacerea nevoilor lor de explorare și posibilitățile lor cognitive.

După ce am fost în plimbare, am adunat descoperiri de orice tip: frunze, castane, pământ, nisip, pietre,...tot ceea ce ne atrăgea atenția. În ziua următoare le-am observat cu lupa, le-am mirosit, le-am atins, le-am ținut în mână...

Această experiență va rămâne imprimată în mintea copiilor mai mult decât orice desen sau imagine ce putea fi folosită.

Totul a fost înregistrat în jurnalul de activități, desenat pentru a reelabora observațiile, am utilizat tot ceea ce am adunat, tot ceea ce ne-a dăruit pământul, în mod creativ am realizat ierbare, creații personale.

Vă prezentăm în continuare galeria cu experiențele noastre și lucrările realizate de copii în mod liber și autonom.

Cu lucrurile pe care le-am adunat, copiii încep să creeze, să facă colaje, să încerce...Fiecare găsește un element care îl atrage: un copil creează o față zâmbitoare, altul o stradă, o fetiță o ramă...și uite tablourile ce le vom duce acasă pentru a povesti părinților descoperirile și senzațiile noastre.

Pentru a încununa momentul dedicat pământului nu poate lipsi la sfârșitul călătoriei noastre sămânța ce va fi pusă la încolțit pentru a cunoaște cu adevărat emoția vieții.

Să faci o grădină:

- este să intri, să faci parte veșnic ciclului anotimpurilor;
- este o încăpere sub cerul liber;
- este o învățare activă și o experiență de viață;
- este bucuria și minunea de a vedea nașterea și creșterea unei noi vieți;

- este savoarea și parfumul pământului;
- este un act de iubire față de alții și față de noi înșine.

